

sige: den Gang tilsidesatte vi Kjøbenhavn, saa bør vi selvfølgelig ogsaa fremdeles gøre Uret og tilsidesætte Kjøbenhavn. Det er et mærkeligt Argument at beraabe sig paa en gammel Uret og saa sige, at man i Kraft af den har Lov til fremdeles at fremføre paa samme Vej. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at Kjøbenhavn er den bedst situerede Kommune her i Landet, og at den af den Grund ikke bør have Tilskud. Jeg skal over for denne Udtalelse sige, at ganske vist er Kjøbenhavn en rig Kommune, men det kan for saa vidt ikke nytte Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, thi vi have ingen Midler til at faa fat i disse Rigdomme. Vi maa dog huske paa, at Stillingen er den, at der er ingen Borger, der nogetsteds er saa højt beskattet som Kjøbenhavns Borgere. Der er ingen Steder, hvor der betales saa høje Skatter, som de kjøbenhavnske Borgere maa underkaste sig, og jeg synes derfor, det er en Grund mere til ikke at udelade Kjøbenhavn, at Skatterne ere saa høje her i Kjøbenhavn. De Herrer ville naturligvis kun se paa en bestemt Ting, naar der er Tale om Kjøbenhavns Beskatning, og det er, at Skatteprocenten kun er 3, men de maa huske paa, at gennem denne Indkomstskat faa vi ikke mere end ca. 40 pCt. af Kommunens Indtægter, Resten maa skaffes til Veje ad andre Veje, og man maa ikke tro, at disse Penge regner ned til os, de maa ud af Borgernes Lommer ligesom de 3 pCt.

Dernæst fremhæver det ærede Medlem det mærkelige, at det er Indenrigsministeren, Kjøbenhavns Kommune sorterer under, og ikke Kultusministeren. Jeg tror ikke, at vi ville have det mindste imod at skifte Herskab, hvis det ærede Medlem kan faa det forandret. Det er os ganske ligegyldigt. Det er ikke en Ordning, Kjøbenhavn har ønsket sig; den er givet os under Enevoldsmagten, og derfor synes jeg ikke, vi kunne komme til at lide derunder i Øjeblikket. Jeg synes, at de Herrer moderates Argumenter ere i høj Grad spinkle og tarvelige. Det er naturligvis Argumenter, som kunne gøre sig over for et ukritisk Publikum, og jeg ved saa godt, hvad Meningen er med dem. For det første have de moderate her haft Lejlighed til at lægge deres Had til Kjøbenhavns Kommune

for Dagen. For det andet er jeg temmelig sikker paa, at det skal høre med til de store Valgnumre, som de moderate skulle rejse Landet rundt paa, og jeg kan paa en vis Maade lykønske de Herrer til, at de endelig her have faaet et Særstandpunkt. Naar man ellers ser paa Rigsdagsarbejdet, kan man aldrig finde de Herrer. Gaar man Finanslovens Hundreder af Poster igennem, ere de intetsteds at finde. De have kun et eneste Ønske, og det er at traske saa nær i Hælene paa Reformpartiet som muligt. Her have de nu endelig fundet et Særstandpunkt, som de kunne rejse rundt paa, og hvorpaa de rimeligvis haabe at vinde Tilslutning ude i Landet. Det skulde ikke forbyde mig, om dette Punkt med de 170,000 Kr. blev sat ind i den agrariske Haandfæstning, der, som man siger, forelægges ude i Landet, saa at Folk, der ville vælges af Agrarerne, ogsaa maatte skrive under paa dette Punkt. Det glæder mig for saa vidt, at de Herrer staa ganske alene her, at det kun er de moderate, som ere med til denne Uret og Ubillighed mod Kjøbenhavns Kommune. Jeg er overbevist om, at de ikke ville faa megen Glæde af dette Punkt, at de ikke ville vinde mange Meningsfæller eller Stemmer derpaa omkring i Landet.

Til Slutning kunde jeg have Lyst til at udtale et Par Ord om Skolelovens Skæbne. Jeg anser det for i høj Grad usikkert, om vi faa en Skolelov. Vi have begyndt denne Forhandling her, men der er vist ingen af os, der nærer noget som helst Haab om at faa Loven gennemført. Vi ere bleve skuffede saa mangfoldige Gange, at vi nu ikke vente, at der skal komme noget ud af denne Forhandling. Jeg tror i det hele taget ikke, at det vil være muligt at faa Skoleloven gennemført, før vi faa en anden Regering i Landet, jeg tror, at dette Spørgsmaal først lader sig løse, naar Venstre kommer til at danne Regering, naar vi faa en Regering, der kan tage fat paa Landstinget med haard og fast Haand, som kan gøre ved Landstinget, hvad det trænger til, nemlig hjemsende det, naar det stritter mod en Skolelov som denne, der dog er saa billig og beskeden, som tænkes kan. Jeg venter, som sagt, intet. For selve Skolens Vedkommende